

ที่มา : <http://www.dongmaroom.com/blog>

วิชัย บุญหลักคำ. 2559. “ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม” ใน วารสารวิถีสังคมมนุษย์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม. หน้า 368-392.

ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

Opinions of the Village Committee Members
on the Operation of Wangsang Sub-district
Administrative Organization, Kaedam District,
MahaSarakhm Province.

วิชัย บุญหลักคำ*

Wichai Boonlakkham

ที่มา : <http://oknation.nationtv.tv/blog>

* นักศึกษาปริญญาโทปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม และ 2) ศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า

1. คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการให้มีและบำรุงทาง ด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสะอาด และด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ด้านการให้มีและบำรุงทาง ควรมีการบำรุงรักษาทางน้ำหรือทางบก ต้องทำประชาพิจารณ์หรือทำประชาคมให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบอย่างชัดเจนด้านการรักษาความสะอาด องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้เรื่องโรคมาลาเรีย ปากมดลูก จัดทำคู่มือการดูแลรักษาโรคมาลาเรีย ปากมดลูก โรคมาลาเรียด้านม ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรจัดประชุมชี้แจงให้ผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการบริหารงบประมาณเองเพื่อจัดหาอาหารเสริม (นม) ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น โดยส่วนกลางกำหนดมาตรฐานให้ท้องถิ่นสามารถจัดหาได้ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ควรกำหนดมาตรฐานของผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพให้ชัดเจน ตรงต่อผู้สูงอายุ ที่มีความเดือดร้อนจริง และการจัดลำดับผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้

เรื่องวิธีการใช้ยาฆ่าแมลงในนาข้าว ในสวนผลไม้ ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น ครอบคลุมควรปลูกฝังเยาวชนในครัวเรือนไปร่วม ประเพณี และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ควรชี้แจงความเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมแบบ ประชาธิปไตยพร้อมทั้งให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหน้าที่ของประชาชน และการเสียสละ เหนือที่จำเป็นต่อท้องถิ่น

คำสำคัญ : องค์การบริหารส่วนตำบล, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The research aimed to 1) study the opinions of the village committee members on the operation of Wangsang Sub-district Administrative Organization, Kaedam District, MahaSarakhm Province, and 2) study the suggestions of the village committee members on the operation of Wangsang Sub-district Administrative Organization, Kaedam District, MahaSarakhm Province.

The results are as follows:

1. The village committee members had their opinions on the operation of Wangsang Sub-district Administrative Organization, Kaedam District, MahaSarakhm Province, on the whole and by aspect, in the high level. Ranked in descending order, the aspects are: promotion of education, religion and culture; building and maintenance of ways; other aspects as designated by law; prevention and curb on communicable diseases; protection, care, and maintenance of natural resources and the environment; promotion of development of women, children, youths, the elderly and the disable; disaster prevention and mitigation; cleanliness keeping; and nurturing arts, traditions, local wisdom and local culture.

2. The suggestions of the village committee members on the operation of Wangsang Sub-district Administrative Organization, Kaedam District, MahaSarakhm Province are listed as follows: on the aspect of building and maintenance of ways, there should be maintenance of water ways and land ways, and public hearings must be held for the people to

know; on the aspect of cleanliness keeping, the Sub-district Administrative Organization should put up placards urging people to help keep the cleanliness of the streets, water ways, walk paths, and public places regularly and continuously; on the aspect of prevention and curb on communicable diseases, there should be continuous campaigns for the people to know about cervical cancer and breast cancer; the handbook on caring of cervical cancer and breast cancer should be written for the people to study on their own; on the aspect of disaster prevention and mitigation, the District should hold a meeting for local leaders, sub-district and village headmen under the jurisdiction of the Sub-district Administrative Organization to update their information, at least once a month; on the aspect of promotion of education, religion and culture, the Sub-district Administrative Organization should execute its own budget in order to procure food supplement (milk) as needed by the locality and in order that it meets the standard set by the Government; on the aspect of promotion of development of women, children, youths, the elderly and the disable, the standard of the elderly who are eligible for the life-sustaining allowance should be set in order that the allowance is given to the right person; on the aspect of protection, care, and maintenance of natural resources and the environment, there should be campaigns on how to use pesticide on rice paddies and fruit gardens in order to prevent the eco-system and the environment from deterioration; on the aspect of nurturing arts, traditions, local wisdom and local culture, families should instill the culture in the minds of the children by having the parents and children participate in traditional events and religious days, encouraging youths to organize traditional and religious activities suitable for them; and on the other aspects as designated by law, there should be continuous and effective publicity of the Sub-district Administrative Organization to explain to the people about their democratic participation, to impart to them the knowledge and understanding

of the people's duties and sacrifice for the locality as necessary.

Keywords : Sub-district Administrative Organization, Local governments.

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการทั้งในด้านการพัฒนาตำบลและภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายกล่าวคืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและมาตรา 67 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่ดินสาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นสมควร (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 66. 2546 : 25 – 26)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผ่านมายังมีปัญหาซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นเกือบทุกแห่งกล่าวคือ 1) ปัญหาด้านอำนาจหน้าที่ พบว่า การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ จะกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายและมีอยู่หลายประการ แต่ในความเป็นจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับมีอำนาจหน้าที่และการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนเองน้อย เนื่องจากมีหน้าที่ซ้ำซ้อนกับราชการบริหารส่วนภูมิภาค 2) ปัญหาด้านการคลัง พบว่า มีรายได้น้อยมากซึ่งอยู่ระหว่างร้อยละ 6 – 9 ของรายได้รัฐบาล จึงไม่เพียงพอในการที่จะให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ปัญหาด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า พนักงานหรือข้าราชการท้องถิ่นเป็นผู้รับนโยบายของผู้บริหารไปปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนใน

ท้องถิ่น ฉะนั้น ขวัญ กำลังใจ และการพัฒนาบุคลากร จึงเป็นประเด็นที่สำคัญในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้มืองค์กรการบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นแต่ละรูปแบบแตกต่างกันไปทำให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการไหลเวียน และมีความเหลื่อมล้ำกันในความก้าวหน้า 4) ปัญหาด้านการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารท้องถิ่นไม่มีอิสระเท่าที่ควรและมุ่งเน้นตอบสนองนโยบายของส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคมากกว่าความต้องการในท้องถิ่น และ 5) ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า ในอดีตประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครอง ท้องถิ่นของตนเองน้อยมาก การมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรม คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น แต่เมื่อเลือกตั้งเสร็จสิ้นมีสมาชิกสภาท้องถิ่นมีคณะผู้บริหารหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว ประชาชนจะไม่มีส่วนร่วมอย่างอื่นเลย ในกรณีที่ประชาชนสนใจจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ก็พบว่าไม่มีช่องทางที่เปิดให้ประชาชนทำอะไรได้ไม่มากนัก จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดพลัง ขาดความร่วมมือ และขาดความสนใจจากประชาชน ส่งผลให้การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นการปกครองของคนในท้องถิ่นเอง ประสบความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง (สมบูรณ์ สุขสำราญ. 2555 : 352 – 353) นอกจากนี้การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมบางครั้งในการดำเนินงานมีทั้งปัญหาและอุปสรรคและสร้างความไม่พอใจแก่ประชาชนซึ่งไม่เข้าใจขั้นตอนระเบียบกฎหมาย โดยเฉพาะไม่เข้าใจบทบาทการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานแต่หากประชาชนมีความเข้าใจในบทบาทการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำลังดำเนินการก็จะทำให้การดำเนินการนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม. 2551 : 28)

องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ของตัวอำเภอแกลง อยู่ห่างจากตัวอำเภอแกลงประมาณ 8 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดมหาสารคาม ประมาณ 18 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 18,053 ไร่ หรือประมาณ 28.88 ตารางกิโลเมตร มีประชากรรวมทั้งหมด 5,844 คน มีจำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น 1,437 ครัวเรือน รวมหมู่บ้าน 20 หมู่บ้าน ได้ยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อปี พ.ศ. 2540 นับตั้งแต่นั้นยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งจาก

ประชาชนในท้องถิ่นมาแล้ว จำนวน 5 คน และเป็นที่น่าสังเกตได้ว่าการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสงแต่ละสมัย บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นคนใหม่จะมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลอยู่เสมอ แสดงให้เห็นว่าการบริหารการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อาจมีข้อบกพร่องไม่ปฏิบัติตามความต้องการของประชาชนเท่าที่ควร ประชาชนจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้บริหารอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสงจะได้มีความพยายามจะพัฒนาท้องถิ่นโดยอาศัยกรอบของปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก ซึ่งได้มาจากการศึกษาสภาพข้อเท็จจริงที่ปรากฏและจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดทั้งการนำนโยบายระดับต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและจังหวัดมาบูรณาการในการพัฒนา เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันทุกหมู่บ้าน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน แต่ทั้งนี้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลวังแสงก็ยังมีการร้องเรียนอยู่บ่อยครั้ง ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง มีการดำเนินงานล่าช้า มีขั้นตอนในการทำงานหลายขั้นตอนทำให้ประชาชนที่มาติดต่อราชการเสียเวลา การจัดซื้อจัดจ้าง วัสดุอุปกรณ์ไม่มีความโปร่งใส มีราคาแพงเกินกว่าเหตุ และการจัดสรรงบประมาณในด้านต่าง ๆ ยังไม่มีความเหมาะสมและขาดประสิทธิภาพ โดยมีหนังสือร้องเรียนผ่านคณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งเป็นตัวแทนชาวบ้านอยู่ในทุกหมู่บ้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง. 2556 : 21)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง โดยศึกษาจากคณะกรรมการหมู่บ้านในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนเป็นตัวแทนของประชาชน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างประชาชนกับส่วนราชการจึงน่าจะเป็นกลุ่มประชากรที่สามารถตอบคำถามได้ตรงประเด็นและเป็นไปตามข้อเท็จจริงเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสงให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นที่พึงพอใจต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินงาน

การศึกษาเรื่อง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ประยุกต์จากอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตราที่ 67 มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ใน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้สิทธิและบำรุงทาง ด้านรักษาความสะอาด ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบำรุงศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง จำนวน 270 คน จาก 20 หมู่บ้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง. 2556 : 12)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง จำนวน 159 คน จาก 20 หมู่บ้าน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie และ Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2551 : 23) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งสร้างตรงตามความมุ่งหมายและตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check – list)
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง

แสง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ใน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้มีและบำรุงทาง ด้านรักษาความสะอาด ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด จำนวน 45 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประมวลแนวคิด เป็นแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด และศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าจากเอกสาร การวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2551 : 58 – 60)

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ใน 9 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ ได้แก่ ด้านการให้มีและบำรุงทาง ด้านรักษาความสะอาด ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบำรุงศิลปจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด จำนวน 1 ฉบับ

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมของแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้มีประสบการณ์ด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านสถิติ เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้องของความมุ่งหมายกับเนื้อหา ซึ่งผู้มีประสบการณ์ ประกอบด้วย

4.1 นางอุบลรัตน์ เปี้ยจำปา ตำแหน่ง รองปลัดเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ระดับ 9 เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต เป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านเนื้อหา

4.2 นางสุภาพ บุญเพิ่ม ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาล 3 วัดเหนือ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านภาษา

4.3 นายสมพงษ์ สุขประเสริฐ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองการศึกษา ระดับ 8 เทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านสถิติ

5. หาค่าดัชนีความสอดคล้องของความมุ่งหมายกับเนื้อหาโดยดูจากการให้คะแนน ของผู้ที่มีประสบการณ์ทั้ง 3 ท่าน ดังกล่าวเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปไว้ใช้ ซึ่งผลการประเมินค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ที่มีประสบการณ์และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้ง แล้วจัดพิมพ์แบบสอบถาม

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try – out) กับคณะกรรมการหมู่บ้านในองค์การบริหารตำบลเวียงนาง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

8. นำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้ มาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อในแต่ละด้านโดยวิธี Item – total Correlation ซึ่งผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.342- 0.735 และ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.961

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 21 – 28 กุมภาพันธ์ 2558 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. คัดเลือกผู้ช่วยผู้ศึกษาจากหมู่บ้านทั้ง 20 หมู่บ้าน ๆ ละ 1 คน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

2. นัดประชุมผู้ช่วยศึกษาทั้ง 20 หมู่บ้าน ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2558 เพื่อชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม การกรอกข้อมูล จนเป็นที่เข้าใจทุกคน

3. ผู้ศึกษาได้ให้ผู้ช่วยผู้ศึกษาแจกแบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 21 – 28 กุมภาพันธ์ 2558

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยกระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาหาค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูล สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	มาก	ให้	4 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อย	ให้	2 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

4. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 3 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม เป็นรายด้าน และรายข้อแล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลผล โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มเป้าหมาย

ในการศึกษาระยะที่ 2 ผู้ศึกษาใช้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านทั้ง 20 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน รวม 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sample)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. สร้างแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องของภาษา และความสอดคล้องของข้อความถามกับกรอบการสร้างแบบสัมภาษณ์
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาความเหมาะสมของข้อความ ความชัดเจนของภาษาและความครอบคลุมตามกรอบการสร้างแบบสัมภาษณ์
4. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดการสัมภาษณ์เชิงลึกกับคณะกรรมการหมู่บ้านทั้ง 20 หมู่บ้าน ๆ ละ 1 คน รวม 20 คน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอในเชิงพรรณนาความตามเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.35) มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 57.23) มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 70.44) และมีรายได้ไม่เกิน 1,000 บาท (ร้อยละ 62.89)

2. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 9 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{x}$ = 3.90) ด้านการให้มีและบำรุงทาง ($\bar{x}$ = 3.89) และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ($\bar{x}$ = 3.88)

2.1 ด้านการให้มีและบำรุงทาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการจัดสรรงบประมาณในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกอย่างเพียงพอ ($\bar{x}$ = 3.99) มีการตรวจสอบและประเมินการก่อสร้างซ่อมแซม

ดูแลรักษาทางน้ำและทางบกอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.94$) และจัดให้มีเครื่องมือ อุปกรณ์ในการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.91$)

2.2 ด้านการรักษาความสะอาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานราชการ ผู้นำชุมชน ในการรักษาความสะอาดถนนทางเดินที่สาธารณะและกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล ($\bar{x}=3.96$) มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในเขตพื้นที่ที่มีความสะอาดอยู่เสมอ ($\bar{x}=3.87$) และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการรักษาความสะอาดถนน ทางเดินที่สาธารณะ และกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.79$)

2.3 ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการกำจัด ป้องกันโรคระงับโรคติดต่อ เช่น เครื่องพ่นหมอกควัน น้ำยาเคมี ทราเยอบะอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.97$) มีการให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อสำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู โรคเอดส์ เป็นต้น เป็นประจำ ($\bar{x}=3.92$) และมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู โรคเอดส์ อย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.86$)

2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการประสานงานและขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเพื่อบรรเทาสาธารณภัยให้ประชาชนในท้องถิ่น ($\bar{x}=3.91$) มีบุคลากรในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ และมีรถฉุกเฉินไว้บริการช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบเหตุได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{x}=3.84$) และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุวาทภัย อุทกภัย และอัคคีภัยอย่างเพียงพอ $\bar{x}=3.71$)

2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=4.05$) จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมและ

สนับสนุนการเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนในพื้นที่อย่างเพียงพอ ($\bar{x}=4.03$) และมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สำคัญต่าง ๆ ทางพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=3.95$)

2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมของกลุ่มเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=4.01$) มีระบบการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสตรีเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{x}=3.93$) จัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุและผู้พิการอย่างเพียงพอและมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับพัฒนาการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.74$)

2.7 ด้านคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีบุคลากรในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้แหล่งน้ำธรรมชาติของท้องถิ่นอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.96$) มีการจัดสรรงบประมาณในการดูแลรักษาต้นไม้และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างเพียงพอ ($\bar{x}=3.90$) และมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดูแลรักษาต้นไม้และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างเพียงพอและด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ($\bar{x}=3.86$)

2.8 ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการสืบสานวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นให้คงไว้สืบไปอยู่เป็นประจำ ($\bar{x}=3.97$) จัดให้มีงบประมาณเพื่อบำรุงศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและรักษาประเพณีท้องถิ่นอยู่เป็นประจำ ($\bar{x}=3.76$) และมีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ชัดเจน ($\bar{x}=3.72$)

2.9 ด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ($\bar{x}=4.03$) มีการเผยแพร่ความรู้ในด้านกฎหมายต่าง ๆ ที่

เกี่ยวข้องกับประชาชนกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ให้แก่ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{x}=3.94$) และการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีป้าย ตามที่กฎหมายกำหนด ด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาคกับประชาชนในท้องถิ่น ($\bar{x}=3.84$)

3. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการสัมภาษณ์

3.1 ด้านการให้มีและบำรุงทาง

3.1.1 การบำรุงรักษาทางน้ำหรือทางบก ต้องทำประชาพิจารณ์หรือทำประชาคมให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบอย่างชัดเจน

3.1.2 ผู้นำท้องถิ่นต้องเป็นผู้มีความรู้และต้องทำความเข้าใจเบื้องต้นกับประชาชนในการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นให้รับรู้

3.1.3 จัดทำแผนดำเนินงานด้านงบประมาณ ให้สอดคล้องกับความสามารถของท้องถิ่น เพื่อนำเสนอแผนดำเนินงานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณต่อหน่วยงานที่มีศักยภาพ เช่น สำนักงานจังหวัด สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

3.2 ด้านการรักษาความสะอาด

3.2.1 องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3.2.2 สถานที่สวนสาธารณะ จัดให้มีห้องน้ำสะอาดและมีผู้ดูแล

3.2.3 กำหนดโทษกับผู้ทิ้งขยะไม่เป็นที่ และการทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ

3.3 ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

3.3.1 รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้เรื่องโรคมะเร็งปากมดลูก และโรคมะเร็งเต้านมอย่างต่อเนื่อง จัดทำคู่มือการดูแลรักษาโรคมะเร็งปากมดลูก โรคมะเร็งเต้านม เพื่อศึกษาทำความเข้าใจด้วยตนเอง

3.3.2 องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมการทำวิจัยด้านการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ ด้านสุขภาพ และนำออกเผยแพร่ให้ประชาชนในเขตพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงรับทราบ

3.3.3 รณรงค์เพื่อเปลี่ยนทัศนคติให้ประชาชนในท้องถิ่น ไปตรวจ

สุขภาพเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสุขภาพดี รวมถึงการรณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

3.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.4.1 อำเภอกควรจัดประชุมชี้แจงให้ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3.4.2 คัดเลือก อปพร. ผู้ที่เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสมัครใจ มีความมุ่งมั่นต่อความสงบสุขในชุมชน

3.4.3 สมาชิก อปพร. ใหม่และเก่าเข้ารับฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

3.5 ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.5.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการบริหารงบประมาณเองเพื่อจัดหาอาหารเสริม (นม) ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น โดยส่วนกลางกำหนดมาตรฐานให้ท้องถิ่นสามารถจัดหาได้

3.5.2 สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน (ห้องสมุดชุมชน) และ มีผู้ดูแล

3.5.3 การเรียนการสอนภาษาพื้นบ้านในโรงเรียน และรายการวิทยุ เป็นภาษาพื้นบ้านประกอบกับให้ความรู้ภาษาพื้นบ้าน

3.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

3.6.1 กำหนดมาตรฐานของผู้สูงอายุที่จะได้เบี้ยยังชีพให้ชัดเจน ตรงต่อผู้สูงอายุ ที่มีความเดือดร้อนจริง และการจัดลำดับผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพ

3.6.2 กรรมการพิจารณาผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ที่จะได้เบี้ยยังชีพ ต้องเป็นบุคคลที่ชุมชนยอมรับ และจดทะเบียนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ทุกคน รวมถึงจัดให้อาสาสมัครตรวจเยี่ยมและรายงานผลการตรวจเยี่ยม ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสมอ

3.6.3 การสำรวจท้องถิ่นและการประชาชนในท้องถิ่น ในด้านปัญหา อาชีพ ยาเสพติด แล้วนำเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบล หรือตามศักยภาพของหน่วยงาน เช่น ด้านอาชีพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลกับพัฒนาชุมชน ด้านยาเสพติดก็เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลกับตำรวจ

3.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.7.1 รณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้เรื่องวิธีการใช้ยาฆ่าแมลงในนาข้าว ในสวนผลไม้ เพื่อป้องกันไม่ให้ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมเสีย

3.7.2 จัดพื้นที่ป่าเพื่อพัฒนาเป็นเขตป่าชุมชนจัดตั้งคณะกรรมการดูแลป่าโดยประชาชนในชุมชนเอง

3.7.3 รณรงค์และทำความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเข้าใจวิธีการแยกขยะ เช่น ขยะที่ทำปุ๋ยได้ ขยะที่นำกลับไปใช้ใหม่ได้ ขยะพิษ เพื่อเป็นการช่วยลดปริมาณขยะ ในชุมชน

3.8 ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น

3.8.1 ครอบครัวยุบลูกฝั่งเยาวชนในครัวเรือนไปร่วมประเพณี โดยพ่อแม่ชวนลูกไปร่วมงานประเพณีและกิจกรรมวันสำคัญ ๆ ทางศาสนา การให้เยาวชนจัดกิจกรรมด้านประเพณี ด้านศาสนา ที่เหมาะสมกับเยาวชนเอง

3.8.2 การจัดตั้งศูนย์กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาต่าง ๆ เช่น สาขา นวดแผนไทย กลุ่มรักดนตรีไทย กลุ่มอนุรักษ์สมุนไพรรไทย

3.8.3 การประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมในรูปแบบทำแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุ และการชักชวนของประชาชนในท้องถิ่น โดยวิธีการแนะนำ

3.9 ด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

3.9.1 การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ชี้แจงความเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตย พร้อมทั้งให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหน้าที่ของประชาชน และการเสียสละเท่าที่จำเป็นต่อท้องถิ่น ให้มีประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

3.9.2 กำหนด วัน เวลา ในการจัดเวทีประชาคม ให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดข้อตกลงของชุมชน สำหรับผู้ไม่เข้าร่วมประชุมโดยวิธีเสียค่าปรับ และจัดรางวัลให้ผู้ที่เข้าร่วมประชุมครบถ้วน

3.9.3 องค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งคณะกรรมการเวทีประชาคมจากประชาชน ในชุมชน พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ปรึกษาและในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องให้การสนับสนุน

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีรายได้ไม่เกิน 1,000 บาท/เดือน

2. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 9 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการให้และบำรุงทาง และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

3. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

3.1 ด้านการให้และบำรุงทางการบำรุงรักษาทางน้ำหรือทางบก ต้องทำประชาพิจารณ์หรือทำประชาคมให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบอย่างชัดเจนผู้นำท้องถิ่น ต้องเป็นผู้มีความรู้และต้องทำความเข้าใจเบื้องต้นกับประชาชนในการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นให้รับรู้จัดทำแผนดำเนินงานด้านงบประมาณ ให้สอดคล้องกับความสามารถของท้องถิ่น

3.2 ด้านการรักษาความสะอาด องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง สถานที่สวนสาธารณะ จัดให้มีห้องน้ำสะอาดและมีผู้ดูแล กำหนดโทษกับผู้ทิ้งขยะไม่เป็นที่ และการทิ้งขยะลงแหล่งน้ำด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ รมณงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้เรื่องโรคมะเร็งปากมดลูก และโรคมะเร็งเต้านมอย่างต่อเนื่อง จัดทำคู่มือการดูแลรักษาโรคมะเร็งปากมดลูก โรคมะเร็งเต้านม

3.3 ด้านสุขภาพ และนำออกเผยแพร่ให้ประชาชนในเขตพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงรับทราบ รมณงค์เพื่อเปลี่ยนทัศนคติให้ประชาชนในท้องถิ่น ไปตรวจสุขภาพเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสุขภาพดี รวมถึงการรณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

3.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อำเภอควรจัดประชุมชี้แจงให้ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง คัดเลือก อปพร. ผู้ที่เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสมัครใจ มีความ

มุ่งหวังต่อความสงบสุขในชุมชน และสมาชิก อปพร. ใหม่และเก่าเข้ารับฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

3.5 ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการบริหารงบประมาณเองเพื่อจัดหาอาหารเสริม (นม) ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น โดยส่วนกลางกำหนดมาตรฐานให้ท้องถิ่นสามารถจัดหาได้ สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน (ห้องสมุดชุมชน) และมีผู้ดูแล การเรียนการสอนภาษาพื้นบ้านในโรงเรียน และรายการวิทยุเป็นภาษาพื้นบ้านประกอบกับให้ความรู้ภาษาพื้นบ้าน

3.6 ด้านผู้สูงอายุที่จะได้เบี้ยยังชีพให้ชัดเจน ตรงต่อผู้สูงอายุที่มีความเดือดร้อนจริง และการจัดลำดับผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพ กรรมการพิจารณาผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ที่จะได้เบี้ยยังชีพต้องเป็นบุคคลที่ชุมชนยอมรับ และจดทะเบียนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ทุกคน

3.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้เรื่องวิธีการใช้ยาฆ่าแมลงในนาข้าว ในสวนผลไม้ เพื่อป้องกันไม่ให้ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมเสียจัดพื้นที่ป่าเพื่อพัฒนาเป็นเขตป่าชุมชนจัดตั้งคณะกรรมการดูแลป่าโดยประชาชนในชุมชนเอง รณรงค์และทำความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเข้าใจวิธีการแยกขยะ เช่น ขยะที่ทำปุ๋ยได้ ขยะที่นำกลับไปได้ ขยะพิษ เพื่อเป็นการช่วยลดปริมาณขยะในชุมชน

3.8 ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่นครอบคลุมถึงปลูกฝังเยาวชนในครัวเรือนไปร่วมประเพณี โดยพ่อแม่ชวนลูกไปร่วมงานประเพณีและกิจกรรมวันสำคัญ ๆ ทางศาสนา การให้เยาวชนจัดกิจกรรมด้านประเพณีด้านศาสนา ที่เหมาะสมกับเยาวชนเอง การจัดตั้งศูนย์กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาต่าง ๆ เช่น สาขานวดแผนไทย กลุ่มรักดนตรีไทย กลุ่มอนุรักษ์สมุนไพรไทย การประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมการบำรุงรักษาศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมในรูปแบบทำแผนพับ ประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุ และการชักชวนของประชาชนในท้องถิ่น โดยวิธีการแนะนำ

3.9 ด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ชี้แจงความเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตย พร้อมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจ เรื่องหน้าที่ของประชาชน และการเสียสละเท่าที่จำเป็นต่อท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง กำหนด วัน เวลา ในการจัดเวทีประชาคม ให้ชัดเจน พร้อมทั้ง

กำหนดข้อตกลง ของชุมชน สำหรับผู้ไม่เข้าร่วมประชุมโดยวิธีเสียค่าปรับ และจัดรางวัล ให้ผู้ที่เข้าร่วมประชุมครบถ้วนองค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งคณะกรรมการเวที ประชาคม จากประชาชน ในชุมชน พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ปรึกษาและ ในการนี้องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องให้การสนับสนุน

อภิปรายผล

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ใน ระดับมากทั้ง 9 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมด้านการให้และบำรุงทางและด้านอื่น ตามที่กฎหมายที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามระเบียบของกฎหมายอย่าง เคร่งครัด บุคลากรทุกคนจึงต่างให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายจึงทำให้ การพัฒนาชุมชนตามบทบาทหน้าที่เป็นไปตามลำดับความจำเป็นของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งในการปฏิบัตินั้นจะได้มีการเชิญคณะกรรมการหมู่บ้านเข้าร่วมในการดำเนินงาน ส่งผลให้การปฏิบัติมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของอุทัย หิรัญโต (2523 : 14) ได้กล่าวว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งมีบุคลากรมีสิทธิที่ตรากฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และ เพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ รัชนิดา ไสยรส (2550 : 91-92) พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของเทศบาล ตำบลชัยวารีอำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมอยู่ในระดับมาก เหล็กเพชร นันชนะ (2553 : 79) พบว่า ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมโดยรวมอยู่ในระดับมาก สมมาศ โชคชัยวัฒนกร (2554 : 86) พบว่า สมาชิกสภาเทศบาลมีความคิดเห็นต่อการ ดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก แสงธรรม หัสดี (2552 : 80) พบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และอัจฉรารัตนอนุมาศ (2552 : 86) พบว่า การดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ด้านการให้และบำรุง

ทาง ควรมีการบำรุงรักษาทางน้ำหรือทางบก ต้องทำประชาพิจารณ์หรือทำประชาคมให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบอย่างชัดเจนด้านการรักษาความสะอาด องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้เรื่องโรคมะเร็งปากมดลูก และโรคมะเร็งเต้านมอย่างต่อเนื่อง จัดทำคู่มือการดูแลรักษาโรคมะเร็งปากมดลูก โรคมะเร็งเต้านม เพื่อศึกษาทำความเข้าใจด้วยตนเอง ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อำเภอควรจัดประชุมชี้แจงให้ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการบริหารงบประมาณเองเพื่อจัดหาอาหารเสริม (นม) ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น โดยส่วนกลางกำหนดมาตรฐานให้ท้องถิ่นสามารถจัดหาได้ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ควรกำหนดมาตรฐานของผู้สูงอายุที่จะได้เบี้ยยังชีพให้ชัดเจน ตรงต่อผู้สูงอายุ ที่มีความเดือดร้อนจริง และการจัดลำดับผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้เรื่องวิธีการใช้ยาฆ่าแมลงในนาข้าว ในสวนผลไม้ เพื่อป้องกันไม่ให้ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมเสีย ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น ครอบครัวยุคใหม่ควรปลูกฝังเยาวชนในครัวเรือนไปร่วมประเพณี โดยพ่อแม่ชวนลูกไปร่วมงานประเพณีและกิจกรรมวันสำคัญ ๆ ทางศาสนา การให้เยาวชนจัดกิจกรรมด้านประเพณี ด้านศาสนา ที่เหมาะสมกับเยาวชนเอง และด้านอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ชี้แจงความเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตยพร้อมทั้งให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหน้าที่ของประชาชน และการเสียสละเท่าที่จำเป็นต่อท้องถิ่น ให้มีประสิทธิผลอย่างต่อเนื่องที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้เพราะการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 เป็นเรื่องที่ทุกคนต้องปฏิบัติและพัฒนางานและหาแนวทางในการพัฒนาร่วมกัน ซึ่งในการปฏิบัตินั้นจะต้องพบปัญหาและประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๆ ต้องให้ความสนใจในการปฏิบัติงานทั้ง 9 ด้านซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพสูงสุดสอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย หิรัญโต (2523 : 2) ได้กล่าวถึงบทบาทของการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชน ในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการ บางอย่าง โดยดำเนิน

การกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็น องค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระ ในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และ ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2525 : 57) การปกครองท้องถิ่น เป็น ระบบการปกครองที่เป็น ผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การ ทำหน้าที่ ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของ ตนเองสามารถดำเนินการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ส่วนร่วมและภายใต้กรอบของกฎหมายที่สนับสนุนการดำเนินงานซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับสนธิ นวลละออ (2556 : 75) พบว่า ข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลอง พระอุดมอำเภอปากเกร็ดจังหวัดนนทบุรีพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรสร้างทางระบายน้ำตามถนนสายหลักควรสร้างถนนคอนกรีต ให้ครบทุกสายควรจัดถังขยะให้ทั่วถึงในหมู่บ้านควรมีการณรงค์การทำความสะอาดที่ สาธารณะเป็นประจำควรจัดหาแพทย์มาตรวจโรคติดต่อกับประชาชนเป็นประจำมี การจัดหาอาสาสมัครประจำบ้านให้กับประชาชนครบทุกบ้านควรจัดสรรค่าตอบแทนให้กับ อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนาและ วัฒนธรรมให้เด็กและเยาวชนควรหาอาชีพเสริมให้กับกลุ่มสตรีและผู้พิการควรจัดตลาด สิ้นค้าเกษตรชุมชนทุกสัปดาห์ควรมีการจัดกลุ่มพัฒนาสิ่งแวดล้อมควรจัดวางถังขยะให้เป็น ระเบียบควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นให้กับเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านการให้และบำรุงทาง องค์การบริหารส่วนตำบลควรสร้างถนน คอนกรีตภายในหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้านและซ่อมแซมรักษาถนนภายในหมู่บ้านให้ใช้ได้ทุก ฤดูกาลเพื่อความสะดวกในการสัญจรของประชาชน

1.2 ด้านรักษาความสะอาด องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีระบบ น้ำเสียการจัดการขยะและกำจัดสิ่งปฏิกูลและจัดภาชนะรองรับขยะอย่างพอเพียงมีการจัด เก็บขยะมูลฝอยทุกวันเพื่อความสะอาดของชุมชน

1.3 ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลควรมี

การจัดหาอุปกรณ์ช่วยเหลือภัยจากน้ำท่วมอย่างเพียงพอและมีการช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้งอย่างทันเวลาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน

1.4 ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้โอกาสกลุ่มเยาวชนในเขตพื้นที่มีส่วนร่วมในงานพัฒนาให้มากขึ้น และมีการช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราและผู้พิการอย่างทั่วถึง

1.5 ด้านคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการรณรงค์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและไม่สำเร็จในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ควรศึกษาสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนเพื่อรับทราบปัญหาแนวทางการแก้ไขความต้องการและจัดกระบวนการดำเนินงานระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2551). **มิติใหม่การปกครองท้องถิ่น : วิสัยทัศน์กระจายอำนาจและการบริหารงานท้องถิ่น**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). **การวิจัยเบื้องต้น**. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร. (2525). **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. “พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546. (2551). ราชกิจจานุเบกษา.
- รัชนิดา ไสยรส. (2550). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลชัยวารีอำเภอโพธิ์ชัยจังหวัดร้อยเอ็ด**. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนิท นวลละออ. (2556). **บทบาทการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดนันทบุรี**. การศึกษาค้นคว้า

- อิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
สมบูรณ์ สุขสำราญ. (2555). “การปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ,” **ราชบัณฑิตยสถาน.**
27(2) : 342-361 ; เมษายน-มิถุนายน.
- สมมาศ โชคชัยวัฒนากร. (2554). **ความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการดำเนินงานของเทศบาล ตำบลในจังหวัดมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เหล็กเพชร นันชนะ. (2553). **ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อำเภอธาดูปทุม จังหวัดนครพนม.** การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง. (2556). **แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2556 – 2558).** มหาสารคาม : สำนักปลัด.
- อัจฉรารัตน์อนุมาศ. (2552). **การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลานอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). **การปกครองท้องถิ่น.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์ .